Chwała Tobie, chwała Panie! D G To - bie, Pa - nie! Przy - szedł już Kró - les - twa 1. Chwa chwa - ła, szczę - ście nie - po - ję - te! nam ra - dos - na, Ο, jak hoj - na Two - ja dłoń! chwi - la Chrys - tus tron. zaj - mu - je swój G chwa - łą przy - o - zdo - bisz zsy - ła blask na ziem - ską cze - ka zmar - twych - wsta - nie, siac - le - cie roz - po - czę - te wiecz - na wios - na, błoń. na - sta - nie spłv - nie D⁷ D Wnet już znik - ną groź - ne chmu - ry, świ - ta nam ra - dos - ny Dziś pro - roc - twa się speł - ni - ły, już się speł-nia Bos-ki Bo - ży wraz z Pa-nem Koś-ciół zacz-nie swój nad świa-tem 1. Wnet już groź - ne chmu - ry, świ - ta znik ną nam ra - dos - ny dzień. 2. Dziś pro - roc 3. a wraz z Pa się speł - ni - ły, już się speł nia Bos - ki twa nem Koś-ciół Bo - ży zacz-nie swój nad świa-tem sąd, G G Kró - la wznio - słe chó - ry, sła - wiąc wśród a - niel - skich Chwal - my Pa - na z ca - łej si - ły, On mi - łoś - ci - wy bo Pan. wied - li - wy rząd za - ło - ży i po - dźwig - nie ziem - ski